

Materiál pro poradu vedení Ministerstva kultury

Věc: Příprava a realizace programu „Rok české hudby 2014: tvořivost a spolupráce“

Zdůvodnění předložení materiálu:

Úkol připravit materiál Rok české hudby 2014 byl jedním z nelegislativních úkolů, vyplývajících z usnesení vlády č. 527, který předpokládal navýšení rozpočtu resortu o prostředky na přípravu a realizaci RČH v letech 2013 a 2014 v celkové výši 130 000 tis. Kč. S ohledem na současný stav státního rozpočtu bylo dopisem ministryně ze dne 16. 8. 2012 požádáno o zrušení tohoto nelegislativního úkolu, s tím, že **MK bude RČH realizovat v redukované podobě**, zejména **prostřednictvím svých příspěvkových organizací**, dále pak prostřednictvím **tematicky vymezených výběrových dotačních řízení**. Očekává se rovněž spolupráce s MŠMT, MZV a MMR.

Předkládaný materiál představuje redukovanou verzi programu a vyčísluje předběžný odhad nákladů na realizaci jednotlivých částí programu v kalendářním roce 2014.

Obsah:

- I. Návrh výroku
- II. Důvodová zpráva
- III. Koncepce a program Roku české hudby 2014
- IV. Přílohy
 - 1) Přehled hudebních výročí českých osobností, institucí a organizací v r. 2014
 - 2) Příklady návrhů projektů k programu Rok české hudby 2014
 - 3) Finanční nároky na realizaci programu v roce 2014
- V. Vypořádání vnitřního připomínkového řízení

Zpracováno v odboru umění, literatury a knihoven
Mgr. Milan Němeček, Ph.D.

.....

Předkládá ředitel úřadu
Mgr. Milan Kupka

.....

Návrh výroku:

Porada vedení:

1. b e r e n a v ě d o m í záměr programu „Rok české hudby 2014 – tvořivost a spolupráce“ obsažený v části III. předloženého materiálu
2. u k l á d á
 - a) ředitelům věcně příslušných odborů (OULK, ORNK, OMG) **uložit příspěvkovým organizacím Ministerstva kultury – tam, kde organizace může přispět – aby v rámci plánu činnosti na rok 2014 zohlednily významná výročí Roku české hudby, a zajistit realizaci vybraných tematických akcí těchto PO**
 - b) ředitelům věcně příslušných odborů (OULK, ORNK), aby **zajistili realizaci výběrových dotačních řízení pro rok 2014 na podporu projektů s tematikou Roku české hudby**
 - c) řediteli odboru umění, literatury a knihoven **zajistit činnost Informačně-koordinačního centra Institutu umění – Divadelního ústavu**

Provede:

Ředitel úřadu Mgr. Milan Kupka ve spolupráci s náměstkyní PhDr. Annou Matouškovou.

Důvodová zpráva

Úvod

Hudba je tradiční kulturní hodnotou a reprezentativní součástí české kulturní identity. Jména A. Dvořáka, B. Smetany, L. Janáčka, B. Martinů či řady interpretů jsou spolehlivými „markanty“, které lidé rozpoznávají ve světě jako „české“.¹⁾ Česká republika také disponuje kvalitní nabídkou jazzu a folklórních tradic, které získávají stále výraznější mezinárodní ohlas. Tento národní potenciál („značka“) není stále v dostatečné míře využit ani vůči zahraničí, ani v domácím prostředí, a to jak sociálně, tak ekonomicky. Podporování reflexe kulturní identity je jedním z nástrojů, jak zamezit povrchnímu, politicky zneužitelnému nacionalismu.

Komerční marketing a globalizační tlaky zplošťují nabídku i dopad kulturních aktivit v jejich pestrosti a hloubce. Sociologické zkušenosti a zahraniční praxe potvrzují, že cílené, vládou podpořené propagační strategie a mediální kampaně celospolečensky podporovaných kulturních programů (kulturní města, sezóny, oslavy výročí) mají v dnešní informační záplavě nezastupitelný význam pro „znovuobjevení“ existujících hodnot kulturního dědictví. Jsou jednou z forem implementace mezinárodních úmluv UNESCO, Evropské unie (dále jen EU).²⁾ Neméně významně podporují tvořivost a sociální a emoční vnímavost domácí populace. Takové programy mají dopad jak na vnitřní prostředí (zapojením zejména nejmladší generace, sociálně citlivých skupin a regionů), tak směrem do zahraničí, kde mohou posloužit jako nástroj propagace státu jako takového³⁾ a vyvolat tím řadu multiplikačních efektů sociálních a ekonomických.

Z tohoto důvodu **byl vytvořen záměr programu „Rok české hudby 2014 – tvořivost a spolupráce“, který by měl přispět jednak k propagaci českého státu a kultury v mezinárodním kontextu, jednak k reflexi, využití existujících kapacit a k rozvoji domácího kulturního prostředí, zejména menších nezávislých subjektů, k podpoře spolupráce všeho druhu tak, aby se mohl plně využít, udržet a rozvinout existující tvořivý a inovativní potenciál české společnosti v oblasti hudební kultury. Zvláštní důraz bude kladen na propojení generací a regionů a na spolupráci sektoru kultury s dalšími resorty.**

¹⁾ Průzkum MZV z r. 2002 o znalostech zahraničních respondentů o ČR

²⁾ Úmluva o zachování nemateriálního kulturního dědictví, Paříž 2003; Úmluva o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů, Paříž 2005

³⁾ Viz např. využití výročí F. Chopina v Polsku nebo jména E. Griega v Norsku.

Historie

Je běžnou praxí u nás i v zahraničí, že hudební pořadatelé dramaturgicky reflektují velká kulturní výročí, která chápou jako příležitost k oživení tradic a jejich zapojení do aktuálních kontextů tvorby i recepce. Sezóna 2013–14 je nyní připravována významnými organizacemi v zahraničí i u nás a existuje poptávka po záměrech Ministerstva kultury (dále jen MK) pro dané období.

„Rok české hudby“ má svou tradici od velkých oslav výročí B. Smetany v r. 1924; v Brně pod gescí L. Janáčka probíhala tehdy reflexe soudobé hudby. V r. 1954 byl vzpomenut i A. Dvořák. Rok české hudby v r. 1974 byl chytrým tahem „normalizační“ kulturní politiky. Podpořil tradiční českou hudbu i její export, ze soudobé hudby samozřejmě pouze autory tzv. doporučené. Rok 1984 tuto tradici utvrdil. V r. 1994 nebyla v dynamické situaci vůle k pobídce a koordinaci, navíc převládala distance vůči jakékoli předchozí praxi, i když kořenila v době starší. Sté výročí úmrtí Antonína Dvořáka 1. května 2004, shodné s datem vstupu republiky do EU, a padesáté výročí úmrtí L. Janáčka byly impulsem k myšlence obnovy Roku. Do spontánních příprav oslav výročí zejména těchto dvou skladatelů vstoupil program „Česká hudba 2004 – nedílná součást evropské kultury“ jako nástroj státní finanční a propagační podpory a zároveň nástroj motivace k realizaci projektů ve vyšší dramaturgické rozmanitosti a kvalitě.

Otevřený koncept, tj. kombinace projektů, které se samy přihlásily a přijaly logo (v ČR i zahraničí) s projekty produkovanými nebo speciálně motivovanými, mohl splnit svůj účel, a to jednak v časové koordinaci, v zefektivnění plánovaných projektů finanční a propagační pobídkou nebo v produkci či koprodukcii projektů speciálních či dramaturgicky profilačních, zejména dlouhodobějšího charakteru.

K nejvýznamnější dlouhodobé státní investici patřila zejména rekonstrukce budovy a nová expozice hudebních nástrojů *Člověk–nástroj–hudba* Národního muzea v Karmelitské ul. (54 971 tis. Kč). Od roku 2004 navštívilo tuto novou expozici na 165 000 návštěvníků. K dlouhodobějším neinvestičním projektům dotovaným z Programu patří např. **historicky první CD Antologie české hudby**, dosud chybějící syntetická publikace v anglickém jazyce autorského týmu odborníků *Czech Music*, dále **filmový sběrný dokument České hudební nebe** nebo **putovní výstava Osobnosti české hudby: Smetana–Dvořák–Janáček** (navštívila 28 zemí, ohodnocena jako nejlepší hudební projekt v Českých centrech v r. 2004) či **založení propagačního webu www.czechmusic.org** v produkci Informačně-koordinačního centra Programu (dále jen IKC) Divadelního ústavu. Tyto projekty dlouhodobějšího charakteru jsou užívány a poptávány dodnes.

Positivem programu Česká hudba 2004 bylo nejen množství zapojených projektů různých žánrů, ale také účast jak špičkových profesionálů, tak amatérů a škol, spolupráce resortů a významných organizací (MK, MZV, Česká centra, Czech Tourism, Národní informační a poradenské středisko pro kulturu (dále jen NIPOS), Magistrát hl. m. Prahy, Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska, média, vydavatelství, pořadatelé, města a kraje, zahraniční subjekty). Program se uskutečnil ve 40 zemích Evropy, Severní i Jižní Ameriky a Asie, z 68 % v ČR, tj. z více než 30 % v zahraničí. S logem České hudby 2004 (ať již s přímou státní dotací, či nikoli) se zapojilo na 334 větších projektů (cyklů, festivalů). Celkem IKC registrovalo 1783 akcí, z toho 1353 koncertů, 252 inscenací, 86 výstav, 20 filmů, 16 publikací, 19 konferencí atd. Kromě ČR se nejvíce akcí odehrálo v Německu (5,3 %), dále v Anglii (5,2 %), Francii (3,3 %), Polsku a Rakousku. Přínosem byly akce v zemích Asie a Ameriky, kam se obvykle česká kultura příliš nevyváží (Vietnam, Čína, Argentina apod.). Celkový charakter projektu byl tehdy spíše konzervativní, retrospektivní, re-konstituující povědomí o České republice a její kultuře. Důraz na

uměleckou a interpretační kvalitu, která obstojí v mezinárodní konkurenci, způsobil, že více než 90 % projektů bylo z oblasti tzv. klasické (vážné) hudby a jazzu.

Státní prostředky v celkové výši cca 112 267 tis. Kč byly především zaměřeny na podporu projektů buď dramaturgicky profilačních, nebo dlouhodobějšího charakteru, tj. na investici do tzv. kulturního kapitálu, do zázemí. Záměrně nebyly primárně užity pro outdoorovou reklamu. Z těchto důvodů Program nezasáhl nejširší české laické publikum orientované především na populární hudbu středního proudu. Na druhou stranu žánry jako pop a jazz byly vůbec poprvé zařazeny do Roku české hudby, a to zejména v rámci mapování tzv. bílých míst předchozí socialistické etapy (*K. Kryl, Z(a)tracená hudba* apod.).

Finanční struktura přímých dotací se skládala ze speciálního výběrového dotačního řízení MK, dotace Divadelnímu ústavu na koordinaci, informatiku a produkci a z účelových finančních dotací příspěvkovým organizacím MK.

Celkový objem prostředků s dotacemi z krajů, měst a sponzoringu nebyl dopočítán. Již z pouhé statistiky akcí lze předpokládat **mnohonásobné zhodnocení pobídky přímým finančním vkladem dalších českých i zahraničních subjektů do realizace projektů,** vkladem veřejných dotací, věcným vkladem formou využití prostorových a mediálních kapacit či **tzv. multiplikačními efekty ekonomického, sociálního a politického charakteru.** Investice dlouhodobého dopadu (stálé expozice, edice, publikace) navíc přinášejí další efekt i v dlouhodobém horizontu.⁴

⁴ Česká hudba 2004 – nedílná součást evropské kultury, in: Zpráva o realizaci programu Česká hudba 2004 – nedílná součást evropské kultury, MK čj. 8849/2005, a Závěrečná zpráva, DÚ, L. Dohnalová, květen 2005.

Koncepce programu „Rok české hudby 2014: tvořivost a spolupráce“

Program zohledňuje domácí i mezinárodní kontext. Aplikuje odlišnou strategii k části domácí a zahraniční. V rámci ČR se orientuje nikoli na extenzi běžné, byť té nejkvalitnější části nabídky, ale **chce jít cestou využití existujících kapacit** - lidských i materiálních, cestou synergií a koordinace, zkvalitnění sebereflexe a spolupráce. Tento přístup zohledňuje ekonomické podmínky i obecnější priority domácích rozvojových programů.⁵ Mělo by být např. využito synergie s obdobnými projekty nebo jejich přípravnými výstupy (Plzeň, Ostrava – Evropské město kultury), festival Europa Musicale apod.

V domácí dimenzi:

- je Program zaměřen perspektivně na udržitelnost a **maximální využití stávajících kapacit posílením spolupráce subjektů různých typů a úrovní**, na kritickou reflexi a vyhodnocení stavu oboru po r. 1989. Soustředí se na spolupráci s tzv. nezávislým sektorem hudebního průmyslu i komunikaci s novými subjekty na trhu a využití jejich služeb snižující propagační náklady (např. využití sociálních sítí, partnerství s YouTube atp.)
- je cílem programu **investovat do aktivit dlouhodobějšího významu**
- přispěje k **posílení kreditu profesionálních hudebních organizací** – orchestrů a divadel
- klade **důraz na kreativní složku, zapojení nejmladší generace⁶, neprofesionálního umění v regionech, spolupráci amatérů s profesionály, oslovení nových skupin obyvatelstva** (handicapovaní, senioři⁷) **nejlépe v součinnosti s organizacemi věcně příslušných ministerstev (MPSV, MŠMT)⁸**. Tímto způsobem by měla být uchopena i propagační kampaň.
- budou doporučeny projekty neobvyklého tématu, formátu, lokace.

V zahraniční dimenzi je kladen **důraz na využití Programu jako nositele „značky“ České republiky**. Program může přispět k naplnění jedné z priorit zahraniční politiky ČR („posilovat pozitivní obraz a vnímání ČR v zahraničí“). Především v tomto směru je nezbytná strategická politická a ekonomická podpora. Měla by se opírat o **součinnost** Institutu umění- Divadelního ústavu (dále jen IDU) s MK, dále s **MZV – Českými centry (dále jen ČC)**,

⁵ Strategický rámec udržitelného rozvoje ČR: <http://www.mpo.cz/dokument71639.html>

Rámec strategie konkurenceschopnosti, M. Mejstřík + kol., NERV:

http://icv.vlada.cz/assets/udalosti/Ramec_strategie_konkurenceschopnosti.pdf

Priority rozvoje české společnosti: www.inovace.utb.cz

Státní kulturní politika ČR 2009-14, ISBN 978-80-86310-83-1: http://www.mkcr.cz/assets/priprava-kulturni-politiky/statni-kulturni-politika-na-leta-2009_2014.doc

Koncepce účinnější podpory umění na léta 2007-13 a následný dokument:

<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=106>

Koncepce zahraniční politiky ČR:

http://www.mzv.cz/file/675937/koncepce_zahranicni_politiky_2011_cz.pdf

Bílá kniha – národní program rozvoje vzdělávání

<http://www.msmt.cz/dokumenty/bila-kniha-narodni-program-rozvoje-vzdelavani-v-ceske-republice-formuje-vladni-strategii-v-oblasti-vzdelavani-strategie-odrazi-celospolecenske-zajmy-a-dava-konkretni-podnety-k-praci-skol>

⁶ Např. projekt IDU ve spolupráci s Asociací základních uměleckých škol „České ucho“, spolupráce České filharmonie a ZUŠ, projekt Creative Partnership...

⁷ Např. projekt Kytice-Martinů: zapojení tanečníků seniorů.

⁸ Předběžný písemný souhlas ke spolupráci na programu zaslali ministři MZV a MMR, MŠMT pověřilo kontaktního pracovníka pro program (PhDr. P. Klouba).

agenturou Czech Tourism, MMR a MPO. Program se nabízí jako nejbližší střednědobá aktivita, do které se mohou zainteresované resorty zapojit v intenci schválené *Koncepce jednotné prezentace ČR v zahraničí*.

Budou upřednostňovány především projekty dramaturgicky a umělecky zajímavé, mimořádné, v partnerství s kvalitními zahraničními subjekty, popř. městy a regiony, kde lze předpokládat i využití dotačních programů EU, dále **bude podpořena aktivní účast na významných mezinárodních veletrzích** (především MIDEM, či WOMEX pro world music), zapojení do příhraniční spolupráce, spolupráce v rámci skupiny Visegrádu a zemí, jež jsou označeny jako „prioritní“ v resortu kultury i zahraničí. Aktuální *Koncepce zahraniční politiky ČR* zdůrazňuje, že „Zájmem ČR je zvyšovat povědomí o naší zemi a překonávat vzájemné předsudky, zavádějící stereotypy, negativní postoje a názorová schémata“. Kultura je zároveň oceněna jako „prostředek sebevyjádření a potvrzení národní identity“ s tím, že budou podporována zejména „nová média a témata“.⁹ Pozitivní narušení schematizujících stereotypů chápe Program jako jeden ze svých strategických cílů.

Spolupráce médií všech typů je žádoucí v obou složkách Programu. Směrem do zahraničí bude využita platforma Evropské vysílací unie (EBU), ale také nové sítě, opírající se o internetové a mobilní technologie zlevňující propagaci a komunikaci.

Mezinárodní souvislosti

V aktuálních mezinárodních dokumentech je kladen důraz na sociálně stabilizační a rozvojový význam kultury jak na lokální úrovni (sociální koheze, prevence kriminality, stimulace tvořivosti), tak na úrovni mezinárodní (mezikulturní dialog a spolupráce, respekt k rozmanitosti, udržení proporce mezi globalizací a ochranou národní a regionální identity). Zdůrazňuje se také ekonomický potenciál kultury, zejména v nepřímých, tzv. multiplikačních efektech.¹⁰

Výhodou je skutečnost, že **česká hudební kultura je v zahraničí, minimálně v zastoupení jednotlivých jmen („značek“), všeobecně známá,** přičemž k oslavě těchto výročí dochází v celém kulturním světě spontánně. Některá česká výročí byla prohlášena Světovými kulturními výročími UNESCO, kterých nebývá mnoho (Janáček, Dvořák, výročí 200 let Pražské konzervatoře). **Česká kultura tak může být efektivně zviditelněna s minimálním vkladem finančních prostředků ze státního rozpočtu, jak už se projevilo v r. 2004,** a může také aktivním přístupem ve smyslu koncepce zahraniční politiky přispět k prohloubení informovanosti, zájmu a redukci klisé v obrazu Česka v zahraničí.¹¹

Základní charakteristika a cíle Programu

Základním cílem Programu je **využít spontánně vzniklé kulturní aktivity (přípravy oslav výročí řady skladatelů a interpretů) k efektivní propagační strategii české kultury a Česka obecně jak v zahraničí, tak v domácím prostředí.** Program má rovněž **podpořit iniciativy, které povedou ke zlepšení fungování zázemí** zejména v nezávislém sektoru českého průmyslu, veřejných kulturních organizacích (orchestrech, divadlech) a občanských aktivitách. Podstatné je, že budou podpořeny aktivity přicházející „zevnitř“ systému.

⁹ Koncepce zahraniční politiky, schválena vládou 20. 7. 2011, s. 22

¹⁰ Lisabonská smlouva, hl. I, čl. 6c: <http://www.euroskop.cz/192/sekce/lisabonska-smlouva---ke-stazeni/>
Zelená kniha, Uvolnění potenciálu kulturních a tvůrčích odvětví, v Bruselu dne 27. 4. 2010 v konečném znění: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0183:FIN:CS:PDF>

¹¹ Dotazníkový průzkum MZV ČR z r. 2004 potvrdil, že kromě znalosti základních jmen z kultury (Dvořák, Janáček, Čapek, Havel) je povědomí o ČR velmi redukováno na několik schematických představ (pivo, hokej).

Program – jako jedna z obsahových priorit MK pro rok 2014 - přispěje k realizaci schválených koncepčních plánů resortu v oblasti hudby.

Koordinátorem projektu bude Institut umění – Divadelní ústav (dále jen IDU). Ten prostřednictvím Informačně-koordinačního centra zřízeného k účelu Programu oslovuje jednak cíleně vybrané prestižní subjekty doma i v zahraničí (ve spolupráci s Českými centry a profesními organizacemi a odborníky), jednak subjekty, zastupující významné zájmové skupiny hudební kultury.

IDU je zároveň centrem, které ve spolupráci s odborníky aktivně poskytuje podněty či koprodukcí pro dramaturgickou profilaci Programu.

Významnou součástí Programu je také oblast neprofesionálního umění a vzdělávání zajišťovaná pořadatelsky a odborně především Národní informační a poradenské středisko pro kulturu (NIPOS) a Národním ústavem lidové kultury (NULK).

Propagace do zahraničí by měla být koordinována ve spolupráci se zahraničními partnery. Soustředí se na oslovení jednak již osvědčených uměleckých a organizačních partnerů českých uměleckých subjektů, jednak partnerů žádoucích a prestižních, zejména v zemích prioritního zájmu zahraniční politiky ČR s využitím služeb organizací zřizovaných a kooperujících s MZV. Cílem je nápaditou formou představit českou hudební kulturu jako svébytnou a zajímavou. Program předpokládá jak vývoz českých umělců, tak dovoz zahraničních umělců (popř. zejména u neprofesionálů na principu výměny) i koprodukcí, popř. interpretaci české hudby zahraničními umělci např. ve spolupráci s ČC. V mediální sféře bude směrem do zahraničí využita především EBU, internetová a nová média a sítě.

Uvnitř ČR by měl program přispět zejména k využití stávajících věcných i lidských kapacit (archivy, spolupráce), k vyhledání alternativních přístupů, nových médií a formátů.

Trvalé přínosy Programu

Dlouhodobý přínos Programu v oblasti lidských zdrojů spočívá v **prohloubení sebereflexe a spolupráce, v oslovení dosud spíše opomíjených sociálních skupin, dětí, hledání nových metod a forem práce a propagace, nových prostor a formátů, oživení zahraničních kontaktů.** V oblasti hmotné by Program mohl **přispět k podpoře vydání nekomerčních propagačních CD nebo CD skladeb českých autorů dosud nevydaných, zpřístupnění hudebních pramenů formou digitalizace, revitalizace výstav** apod. Zásadní význam programu je ovšem ve své podstatě povahy nehmotné – některé možné konsekvence jsou popsány v koncepci programu.

Společenská reprezentace Programu

Program bude umělecky **zaštitěn významnými umělci českými a zahraničními** se vztahem k české hudbě. **Souhlas byl získán od mezzosopranistky M. Kožené a šéfa Berlínské filharmonie Sira S. Rattla.** Předpokládá se politická záštita. Program používá z důvodu kontinuity upravené logo z roku 2004. Z důvodu úspor bude propagační kampaň směřována především na spolupráci s veřejnoprávními institucemi a internetovými médii.

Realizační a propagační nástroje Programu

- 1. Informačně-koordinační centrum v Institutu umění – Divadelním ústavu (IKC IDU)**
- 2. Nezávislí odborníci** - formulace dramaturgických doporučení obsahových priorit (případně spolupráce s poradními orgány MK v rámci výběrových dotačních řízení).
- 3. Realizační tým** (zástupci zapojených příspěvkových organizací Ministerstva kultury, dramaturgicky významných projektů a partnerů Programu, koordinace při realizaci a propagaci).

Předpokládání partnerů Programu

- do zahraničí: Česká centra, zastupitelské úřady ČR, Czech Tourism, Česká hudební rada
- do ČR: Česká hudební rada, NIPOS, NÚLK, magistráty, Svaz obcí a měst ČR, Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska, Hudební informační středisko, Mezinárodní český klub, Výzkumný ústav pedagogický, Ochranný svaz autorský, Intergram, mediální partneři: Česká televize¹², Český rozhlas, odborná periodika, You Tube
- vytipování umělečtí partneři zahraniční: Berliner Philharmoniker (a jejich pedagogický program), Bregenzer Festspiele, Opernhaus Zürich, Staatsoper Wien, Luzerner Musikfestwochen, Royal Opera House Covent Garden, Opera de Paris, Nederlandse Opera Amsterdam, Boston Symphony Orchestra, Cleveland Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Philadelphia Orchestra, významné organizace zemí Visegrádu

Systém financování

Program předpokládá **vícezdrojové financování** s přímým využitím zdrojů mezinárodních, zejména z programu Culture a Visegrádského fondu. **K participaci (ať již finanční nebo využitím personálních, informačních a dalších kapacit) na přípravě a realizaci byly vyzvány MŠMT, MZV, MMR, dále budou informovány orgány samosprávy, podobně jako v roce 2004 mohou být osloveny i podniky s většinou státní účastí.** Očekává se finanční vklad formou sponzoringu, nadací, v zahraničí pak samofinancování nebo kofinancování přihlášenými subjekty. Prezenci v zahraničí lze částečně podpořit z prostředků MK v rámci p.o. a grantového řízení OMV, **zčásti podpora MZV v rámci běžné činnosti ČC a zastupitelských úřadů.** Předpokládá se, obdobně jako v roce 2004, že **zahraniční partneři sami financují své projekty a využívají pouze společných propagačních nástrojů** (logo RČH, cross promo apod.).

Z rozpočtu MK budou zajištěny:

1. **odůvodněné zvýšené náklady jednotlivých projektů příspěvkových organizací MK spojené s přípravou a realizací programu Rok české hudby 2014:**
 - a) **provoz IKC IDU včetně krytí nákladů souvisejících s produkcí a koprodukcí jeho speciálních projektů, dále náklady IKC IDU spjaté s mediální, propagační a PR kampaní programu včetně cestovních a osobních nákladů s tím spojených**
 - b) **náklady tematických projektů vybraných příspěvkových organizací MK**
2. **významné projekty doporučené v rámci výběrových dotačních řízení MK pro rozpočtový rok 2014**

¹² Mediální partnerství s České televize již předjednáno – ČT poskytne zdarma čas pro vysílání propag. spotů.

Harmonogram příprav Programu

2012

Formulace koncepce Programu, oslovení významných hudebních a mediálních organizací k participaci a spolupráci, předběžná jednání přípravné pracovní skupiny. Oslovení umělců pro poskytnutí umělecké záštity. Projektová příprava. Prezentace projektu na mezinárodním veletrhu MIDEM 2012 v Cannes, WOMEX 2012. Systematické oslovování partnerů v zahraničí v součinnosti s ČR a jednotlivými uměleckými organizacemi. Realizace základní propagace do zahraničí a v ČR.

2013

Příprava projektů, vytvoření základního informačního materiálu IKC, základní dramaturgické linky, marketingové koncepce, pokračování kampaně. Prezentace na MIDEM 2013 a WOMEX 2013, vyhlášení výběrových dotačních řízení v oblasti profesionálního a neprofesionálního hudebního umění na podporu projektů s tematikou RČH realizovaných v roce 2014. Tisková zpráva.

2014

Hlavní rok Programu z hlediska realizace projektů a kampaně, tisková konference MK ČR-IDU (leden 2014, prosinec 2014).

2015

Vyhodnocení Programu

Přehled hudebních výročí českých osobností, institucí a organizací 2014

(seřazeno podle data, bez priorit významu)

1. 1. Kryštof HARANT z Polžic, renesanční skladatel (přesné datum narození neznámo)
450. výročí narození (1564–1621)

4. 1. Josef SUK, významný hudební skladatel a pedagog, člen Českého kvarteta
140. výročí narození (1874–1935)

9. 1. Ladislav VYCPÁLEK, skladatel
45. výročí úmrtí (1882–1969)

10. 1. Rudolf KUBÍN, skladatel Ostravska
105. výročí narození (1909–1973)

18. 1. Otakar ŠEVČÍK, houslový pedagog
80. výročí úmrtí (1852–1934)

20. 1. Jan RYCHLÍK, skladatel
50. výročí úmrtí (1916–1964)

23. 1. Jaroslav KŘÍČKA, skladatel
45. výročí úmrtí (1882–1969)

23.1. Theodor SCHAEFFER, skladatel
110. výročí narození (1904–1969)

23. 1. Miloš ŠAFRÁNEK, hudební spisovatel, autor monografie o B. Martinů
120. výročí narození (1894–1982)

26. 1. Janáčkova filharmonie Ostrava
60. výročí založení tělesa (1954)

30.1. Nora GRUMLÍKOVÁ, houslistka
10. výročí úmrtí (1930–2004)

9. 2. Jarmila NOVOTNÁ, pěvkyně
20. výročí úmrtí (1907–1994)

15. 2. František Václav MÍČA, skladatel doby pobělohorské, autor 1. česky zpívané opery
270. výročí úmrtí (1694–1744)

15. 2. Jiří ŠLITR, skladatel, klavírista a výtvarník, člen autorské dvojice s J. Suchým
90. výročí narození (1924–1969)

16. 2. Bohuslav Matěj ČERNOHORSKÝ, skladatel, varhaník, oblast české barokní hudby
330. výročí narození (1684–1742)

1. 3. Mirko OČADLÍK, muzikolog
110. výročí narození (1904–1964)
- 2.3. Bedřich SMETANA, skladatel, zakladatel české národní hudby
190. výročí narození (1824–1884)
12. 3. Jan KAPR, skladatel
100. výročí narození (1914–1988)
15. 3. Rudolf PISKÁČEK, zakladatel české lidové operety
130. výročí narození (1884–1940)
20. 3. Karel NEDBAL, dirigent
50. výročí úmrtí (1888–1964)
25. 3. Otakar ZICH, skladatel a estetik
135. výročí narození (1879–1934)
26. 3. Oskar NEDBAL, zakladatel české operety, první český dirigent světového významu
140. výročí narození (1874–1930)
1. 4. Alexander DREYSCHOCK, klavírní virtuos
135. výročí úmrtí (1816–1869)
4. 4. Pavel KOPECKÝ, skladatel a pedagog
65. výročí narození (1949)
17. 4. Václav Jan TOMÁŠEK, skladatel, klavírista a pedagog
240. výročí narození (1774–1850)
18. 4. Jan KLUSÁK, skladatel
80. výročí narození (1934)
22. 4. Jaroslav KRČEK, skladatel
75. výročí narození (1939)
25. 4. Jaroslav DOUBRAVA, skladatel
105. výročí narození (1909–1960)
29. 4. Václav KUČERA, skladatel a pedagog
85. výročí narození (1929)
1. 5. Vilém BLODEK, skladatel, pedagog a sbormistr
140. výročí úmrtí (1834–1874)
1. 5. Antonín DVOŘÁK, skladatel, zakladatel české národní hudby
110. výročí úmrtí (1841–1904)

12. 5. Bedřich SMETANA, skladatel, zakladatel české národní hudby
130. výročí úmrtí (1824–1884)
17. 5. František KOVAŘÍČEK, skladatel a hudební organizátor
90. výročí narození (1924)
24. 5. Milada ŠUBRTOVÁ, pěvkyně
90. výročí narození (1924–2011)
2. 6. Tereza STOLZOVÁ, pěvkyně
180. výročí narození (1834–1902)
6. 6. Mirko OČADLÍK, muzikolog
50. výročí úmrtí (1904–1964)
7. 6. Michal KOŠUT, skladatel
60. výročí narození (1954)
8. 6. Ervín SCHULHOFF, skladatel a klavírista
120. výročí narození (1894–1942)
10. 6. Pavel BOŘKOVEC, skladatel
120. výročí narození (1894–1972)
11. 6. Emil František BURIAN, skladatel, dirigent, představitel české hudební avantgardy
110. výročí narození (1904–1959)
14. 6. František SUŠIL, sběratel lidových písní, filosof a teolog
210. výročí narození (1804–1868)
21. 6. Pavel HAAS, skladatel
115. výročí narození (1899–1944)
29. 6. Rafael KUBELÍK, dirigent a skladatel
100. výročí narození (1914–1996)
3. 7. Leoš JANÁČEK, skladatel a pedagog
160. výročí narození (1854–1928)
7. 7. Vlastimil HÁLA, skladatel a aranžér
90. výročí narození (1924–1985)
9. 7. Otakar ZICH, skladatel a estetik
80. výročí úmrtí (1879–1934)
10. 7. Iša KREJČÍ, skladatel
110. výročí narození (1904–1968)

13. 7. Josef PÁLENÍČEK, klavírista a skladatel
100. výročí narození (1914–1991)
18. 7. Vítězslav NOVÁK, skladatel a pedagog
65. výročí úmrtí (1870–1949)
19. 7. Rudolf FIRKUŠNÝ, klavírista
20. výročí úmrtí (1912–1994)
30. 7. Jan HANUŠ, skladatel
10. výročí úmrtí (1915–2004)
9. 8. Emil František BURIAN, skladatel, dirigent, představitel české hudební avantgardy
55. výročí úmrtí (1904–1959)
28. 8. Bohuslav MARTINŮ, skladatel
55. výročí úmrtí (1890–1959)
1. 9. Symfonický orchestr hl.m. Prahy FOK
80. výročí založení tělesa (1934)
5. 9. František Václav MÍČA, skladatel, autor první česky zpívané opery
320. výročí narození (1694–1744)
12. 9. František Xaver RICHTER, skladatel, houslista světového významu
225. výročí úmrtí (1709–1789)
2. 10. Bohumír LIŠKA, dirigent
100. výročí narození (1914–1990)
3. 10. Vilém BLODEK, skladatel, pedagog, sbormistr
180. výročí narození (1834–1874)
17. 10. Pavel HAAS, skladatel
70. výročí úmrtí (1899–1944)
17. 10. Karel REINER, skladatel
35. výročí úmrtí (1910–1979)
21. 10. Dalibor VAČKÁŘ, skladatel
30. výročí úmrtí (1906–1984)
22. 11. František BENDA, skladatel
305. výročí narození (1709–1786)
27. 11. František Vincenc KRAMÁŘ (KROMMER), skladatel, dirigent
255. výročí narození (1795–1831)

1. 12. František Xaver RICHTER, skladatel, houslista
305. výročí narození (1709–1789)

7. 12. 120. výročí stálého českého divadla v Brně

21. 12. 180. výročí premiéry Škroupovy a Tylovy Fidlovačky,
v níž poprvé zazněla píseň Kde domov můj, pozdější součást národní hymny (1834)

26. 12. Jiří ŠLITR, skladatel, klavírista a výtvarník, člen autorské dvojice s J. Suchým
45. výročí úmrtí (1924–1969)

30. 12. Josef Bohuslav FOERSTER, skladatel a pedagog
155. výročí narození (1859–1951)

V. Vypořádání vnitřního připomínkového řízení

Materiál byl dne 14. 3. 2013 elektronicky rozeslán na tato připomínková místa:
SNM Mi, SNM Sa, SNM Ma, ŘÚ, ZŘÚ, ŘOIAK.

Do dnešního dne OULK neobdržel žádné připomínky.

Veškeré dřívější připomínky, vznesené na předběžných jednáních, byly akceptovány.

Materiál je předkládán bez rozporu.